

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάνι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΟΙ ΚΡΙΤΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Πάλη ιδεῶν καὶ συστημάτων διεξάγεται ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἣτις ἀφ' οὗτου ἡλευθερώθη ἀπετέλεσε τὸν βραχίονα τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ τὸ κέντρον τῶν ἐλπίδων. Ἀγωνιστὰι εἴμεθα πάντες ἡμεῖς, ὀφείλοντες νὰ παλαίσωμεν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ιδεῶν, ὡς φρονεῖ ἕκαστος συμφερωτέρας εἰς τὴν νίκην οὐχὶ ἑαυτοῦ ἀλλὰ τῆς Πατρίδος. Πέριξ δὲ τοῦ σταδίου, ἐν ᾧ διεξάγεται ὁ ἀγὼν, ἀπειρον πλήθος θεατῶν ἵσταται καὶ παρακολουθεῖ μετ' ἀγωνίας προφανοῦς καὶ εὐδιακρίτου τὰς διαφόρους αὐτοῦ φάσεις.

Ἄς συλλογισθῶμεν καλῶς πῶς θὰ ἀγωνισθῇ ἕκαστος, τίνα θὰ προβάλῃ ὅπλα ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄς προσέξωμεν μὴ ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς πάλης θιγῇ ἀσεβῶς αὐτὸ τὸ ἱερὸν τῆς Πατρίδος ἡμῶν πρόσωπον.

Τῆς Πατρίδος τῆς πανταχοῦ παρισταμένης. Τῆς Πατρίδος τῆς ἐδρευούσης ἐξίσου καὶ εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς καὶ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα. Τῆς Πατρίδος τῆς ἐνθρονισμένης ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁμοφρόνων πίστεως ὡς καὶ τῶν ἀντιφρονούντων. Τῆς Πατρίδος, ἣν οὐδεμία πλάνη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκδιώξῃ ἐξ οὐδεμιᾶς ψυχῆς. Τῆς Πατρίδος τέλος, ἣτις παρὰ πάντων προσδοκᾷ καὶ ἀξιοῖ τὴν ἀνόρθωσιν, τὴν σωτηρίαν, τὸ μεγαλεῖον.

Τὸ πλῆθος τῶν πέριξ ἵσταμένων θεατῶν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ περιέργους ἀργοσχόλους. Εἶναι οὗτοι τοῦ ἀντίον οἱ αὐστηροὶ καὶ ἀκριβοδίκαιοι κριταί, τῆς φεως δ' αὐτῶν ἡ ἐκφρασις δύναται ν' ἀποβῇ ὁ ἀσφαλέτερος ὁδηγὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἐπωφελεῖ καὶ ἀρμοζούσῃ εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα διεξαγωγῇ τοῦ ἀγῶνος.

Τὸ πλῆθος τῶν πέριξ ἵσταμένων θεατῶν ἀποτελεῖται ἀναμιξ ἀπὸ ἀλυτρώτους ἀδελφούς, ὧν αἱμάτσει ἡ καρδία καὶ θλίβεται ἐπωδύνως ἡ ὄψις εἰς πᾶσαν τοῦ γῶνος παραφορὰν ἢ κινδυνώδη ἐντασιν καὶ ἀπὸ ἀπόνδους ἐχθροὺς καὶ ἀντιζήλους, ὧν τὰ πρόσωπα θὰ αταυγάσῃ ἡ χαρὰ εἰς πᾶν ἡμῶν σφάλμα, τὰς δὲ καρπὰς θὰ πληρώσῃ ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγαλλίασις.

Θὰ ἤρκει καὶ μόνον ἐν τῇ ὀφει τῶν θεατῶν τούτων εὐρὴ ἕκαστος ἡμῶν τὸν ὁδηγὸν καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐπεούσης ἐνεργείας ἐν τῇ ἐκτυλίξει τοῦ προκειμένου ἁγῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, μυστικοὶ οὗτοι καὶ ἀόρατοι, ἀβλέπουσι καὶ παρακολουθοῦσι τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν τὸ τοῦ βάθους τῶν παρελθόντων αἰώνων, ἕτοιμοι νὰ λογίσωσιν ἢ καταρασθῶσιν ἀναλόγως, τοὺς συνεχίζοντας τὴν παράδοσιν τῶν ἐθνικῶν ἀφοσιώσεων ἢ ἀρνούμενους αὐτὴν καὶ μέλλοντας νὰ κληροδοτήσωσιν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς Πατρίδα τραυματισμένην ἀδόξως οὐχὶ ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ ἀντιζήλων, ἀλλ' ὑπὸ ἰδίων αὐτῆς τέκνων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Πέμπτη.

(Λουκ. γ'. 27—36).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,¹ ὑπὸντησεν αὐτῷ, ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιούσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.² ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοί,³ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς.⁴ παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει⁵ αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πεδαῖς φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἤλαυνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε λεγεών.⁶ ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον⁷ ἀπελθεῖν. ἦν δ' ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει. Καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.⁸ ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν⁹ αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ πολλῷ συνέειχοντο.¹⁰ αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν¹¹ δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Σημειώσεις.

1) Χώραν τῶν Γαδαρηνῶν—Εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς Γαλιλαίας. 2) Ἐν τοῖς μνήμασι—τὰ μνήματα ἦσαν σπηλαιώδεις θάλαμοι ἐν τοῖς βράχοις, ἐν οἷς ἐνεταφίζον τοὺς νεκρούς. 3) Τί ἐμοὶ καὶ σοί—Τί σχεσι συνδеси ἡμᾶς; Σὺ εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγὼ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. 4) Μὴ με βασανίσῃς—Διόκων δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. 5) Συνηρπάκει—Εἶχε κυριεύσει αὐτοῦ. 6) Λεγεών—Δέξιος ρωμαϊκῆ στρατιωτικῆς δυνάμεως σῶμα στρατοῦ ἐκ 4000—6000 ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα δὲ σηματοῖται ὀρισμένην δυνάμιν πνευματικῶν πονηρῶν. 7) Ἄβυσσον—Ὁ Ἄδης· ἐνθα ἡ κατοικία τῶν δαιμόνων. 8) Ἀγροὺς—τὰ περὶ χώρα τῆς πόλεως. 9) Ἠρώτησαν, παρεκάλουν. 10) Ὅτι φόβῳ πολλῷ συνέειχοντο—ἰδόντες τὴν τιμωρητικὴν δύναμιν τοῦ Σωτῆρος ἐφοβήθησαν πολὺ. 11) Ἀπέλυσεν—ἀρτίκεν ἐλευθέρῳ ν' ἀπέλθῃ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Α' 14-19.

Μετέβη ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τοὺς Γαλάτας· ἐκήρυ-
ξεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀληθινὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐκείνην
δηλὰ δὴ ἡ ὁποία καὶ πάντα εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν
τοῦ ἀνθρώπου, παρέστησεν εἰς αὐτοὺς τὰς θείας ἀληθείας
ἀπλὰς καὶ καθαρὰς χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην ὅπως μεταχει-
ρισθῇ καὶ πλάγια μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖνοι ὡς ἀγγέλων Θεοῦ, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν
δεχόμενοι αὐτόν. Τόση ἦτο ἡ πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ
κρυπτομένη ἀλήθειαν πίστις. Ἀπονήρευτος ὅλος καὶ ἄκακος
ὁ Παῦλος ἀφοῦ ἐτακτοποιήσῃ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Γα-
λατίας ἐξηλούθει τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ κηρύγματος καὶ εἰς
ἄλλας χώρας, ὅτε ἔξαφνα εὗρισκόμενος ἐν Κορίνθῳ ἔμαθεν
ὅτι οἱ Γαλάται ἐκλονίζοντο ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς καὶ
τοῦτο διότι ἔδωκαν προσοχὴν εἰς διδασκαλίαν ἐχθρὴν τῆς
πίστεως, ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι παρουσιάσθησαν πρὸ αὐτῶν
οὐχὶ μὲ τὴν ἀληθινὴν τῶν ἰδιοτήτων, ὡς λῦκοι ἀρπαγῆς,
ἀλλὰ μὲ ψευδῆ, ὡς διδάσκαλοι τοῦ καλοῦ, ὡς ποιμένες
προστάται. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου
τοῦ Χριστοῦ ἤρχισεν ἡ διάδοσις μεταξὺ τῶν Γαλατῶν αἰρε-
τικῶν διδασκαλιῶν καὶ ἡ ὑποστήριξις τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ
ψεύδους. Οἱ ἀνάνδροι ἀπατεῶνες, ἀφοῦ αὐτοὶ διεφθάρσαν,
μὲ πολὺν τῶρα ζῆλον ἐπεδίωκον τὴν ἐξαπάτησιν καὶ τὴν
διαφθοράν καὶ τῶν ἄλλων. Ἐνόμιζον ὅτι μὲ τὴν ἐνέργειαν
τῶν αὐτῶν θὰ κατώρθωναν ἢ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἀλήθειαν
ἀπὸ τοῦ κόσμου (ὥς ἐκεῖ ἐπροχώρει ἡ ἀνοησία τῶν) διὰ
νὰ μὴ εὐρεθῇ κανεὶς νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ποιότητος αὐ-
τῶν ἢ τοῦλάχιστον, ὅτι μὲ τοὺς περισσοτέρους ὁπαδοὺς, ταῦς
ὁποῖους θὰ ἀπέκταν, θὰ ἐμετρίων τὰς τύψεις τῆς συνει-
δήσεώς των, ἡ ὁποία καθημέραν κατέκρινε καὶ ἤλεγχεν
αὐτούς. Ἀλλὰ ἡπατῶντο· σκοτεινοὶ αὐτοὶ καὶ δεσφραμένοι
δὲν ἤμποροῦσαν σωστὰ νὰ σκεφθοῦν καὶ ἐνεργήσουν καὶ διὰ
τοῦτο μόνις ὀλίγον ἐτόλμησαν νὰ ἐλπίσουν κάποιαν πρό-
δον εἰς τὴν κακὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ παρουσιάζονται ἀμεί-
λικτος δῶκτος τῶν ὁ μόνον ὅπλον ἔχων τὴν ἀλήθειαν καὶ
ἰδοὺ ὅλον τὸ οἰκοδόμημά των, τὸ ὅποῖον μὲ τόσας πανουρ-
γίας καὶ μὲ δολιότητος ἀνῆγειραν καταρρέον ἐκ θεμελίων.
Καὶ αὐτοὶ μὲν δὲν ἠσχύνθησαν ἵνα παραστήσουν τοῦ θεοῦ
ὡς ἀποστόλους, ὡς εὐαγγελιστάς, ὡς κήρυκας τοῦ θεοῦ
λόγου, τὸν δὲ Παῦλον ὡς μὴ τοιοῦτον· ἀπαράλλακτα ὅπως
πολλοὶ ὁπισθόβουλοι καὶ ἀνελικρινεῖς ἀνθρώποι τῆς σημερι-
νῆς ἐποχῆς, ἵνα διαδώσουν τὰς μοχθηρὰς τῶν κατηγορίας
καὶ γίνωνται πιστευτοὶ, περὶ τῶν ἐαυτῶν μὲν λέγουν
ὅτι τάχα αὐτοὶ εἶναι φιλογενεῖς καὶ φιλάνθρωποι περὶ δὲ τῶν
ὑπ' αὐτῶν συκοφαντουμένων ὅτι αὐτοὶ εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ
καλοὶ· προχωροῦν μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου ἵνα τὸν ἀθῶον
παριστάνουν ὡς κακοῦργον, ὡς ἐγκληματίαν, ὡς δόλιον καὶ
προδότην τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καὶ ἐλευθερίας· ἐννοεῖ-
ται ὅτι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων θὰ γίνῃ ἀνάγκη
ὅπως καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅσον πικρὰ καὶ ἀν εἶναι, λεχθῇ, καὶ
ὁ ἀδίκως καὶ κακοβούλως κατηγορούμενος ἀπολογούμενος
μῖαν πρὸς μῖαν ν' ἀποκρούσῃ ὅλας τὰς μοχθηρὰς συκοφαν-
τίας. Τοῦτο ἀκριβῶς τὸ δεύτερον βλέπομεν τὴν ἀποστ.
Παῦλον νὰ πράττῃ διὰ τῆς σήμερον ἀναγνωσθείσης ἀποστο-
λικῆς περικοπῆς ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς αὐτοῦ.
Με θάρρος ἀξιοθαύμαστον καὶ ἰδιᾶζον εἰς μόνους τοὺς
ἐργάτας τῆς ἀληθείας ὁ Παῦλος ἀνακηρύττει ἐνώπιον τῶν
Γαλατῶν καὶ ὅλης τῆς ἄλλης χριστιανώσεως, ἡ ὁποία δὲν
ἠθέλει ποτε νὰ τείνῃ οὐς εὐλογίαν εἰς κακολογίας οἰωνήποτε
ἐχθρῶν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κρυπτομένου Εὐαγγελίου, ὅτι

τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν τοῦ οὐδὲ περι-
νεὶ ἀνθρώπινα νοήματα ἀλλ' ἀπορρέει ἀμέσως ἀπὸ
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὅποιος παρέδωκε
αὐτὸν τοῦτο· δὲν ἔγινε λοιπὸν ἀνάγκη ὁ Παῦλος νὰ δῇ
τοῦτο παρ' οἰουδὴποτε ἀνθρώπου, ἔστω καὶ ἀποστ.
Ἀλλως τε τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκολοαποδείκτον καὶ πᾶσι
φίς δὲν χρειάζεται διὰ τὴν κατανόησιν αὐτοῦ. Ποῖος
τὴν προτέραν τοῦ πολιτείας; εἰς τίνος ὦτα ὁσον
καὶ ἂν αὐτὸς εὐρίσκειτο δὲν ἔφθασεν ἡ φήμη τῆς
μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Παῦλος ὅτε ἦτο Ἰουδαῖος κατεδύ-
ει Χριστὸν πιστεύοντας καὶ συνετέλει εἰς τὴν ἐξ-
απάτην; Αὐτὸς ἐν τῇ προτέρᾳ τοῦ θρησκείᾳ περιστάσει
ἄλλων συνηλικιωτῶν τοῦ τηρῶν τὰς παραδόσεις τῶν
ῶν τοῦ καὶ περισσοτέρων τῶν ἄλλων θεωρῶν αὐτὰς
ἐφρόντιζεν ὅπως διὰ παντὸς τρόπου συντελῇ εἰς ἀδ-
τῆς νέας θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία κατέρι-
γότηρον τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας. Καὶ ὅμως ἀπὸ ἐ-
κτου διώκτου ὑπὸ περιστάσεις πολὺν σοβαρὰς ὁ Παῦλος
θερμότατος προστάτης καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς
στοῦ, μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν, ἐκεῖ ὅπου ἀκόμη τοῦτο δὲ
ἀκουσθῇ. Δὲν σημαίνει τοῦτο ὅτι αὐτὸς ἀπὸ κοιτίας
αὐτοῦ ἦν προωρισμένος ὑπὸ τῆς θείας προνοίας εἰς τὴν
τοῦ κήρυκος τῆς θείας ἀληθείας, τοῦ διδασκάλου τοῦ
γελίου τοῦ μονογενοῦς τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Υἱοῦ, ὁ
τόν ἀπεκαλύφθη κατὰ τὴν εἰς Δαμασκὸν πρὸς κα-
τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν μετάδοσίν του; Καὶ ἀπὸ αὐτῶν
καὶ καθαρὰ μετὰ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην ἀποκάλυ-
ρύχθη ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία εἰς τὴν Ἀραβίαν
Δαμασκὸν χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ ἀνάγκη τις ὅπως
πρὸς τελείωσιν τῆς θεοθεν ἀνατεθείσης αὐτῷ διακονίας
θῇ ἐκ Δαμασκοῦ ἀμέσως εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ συνε-
ἐκεῖ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀποστόλους. Μόλις οὗτος μετὰ
λευσιν τριῶν ἐτῶν συστηματικῆς χριστιανικῆς ἐν-
ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τοῦτο ἐκ πόθου, ὅπως
ἀπόστολον Πέτρον, παρ' ὃ καὶ ἔμεινε φιλοξενούμενος
πέντε ἡμέρας, καθ' ὅς μετ' οὐδενὸς ἑτέρου ἀποστό-
σον στενῶς ἐσχέτισθη, ὅσον μετὰ τοῦ ἀποστόλου
τοῦ Ἀδελφοθεοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΟΡΑΚΑΣ

Τ' ἔχεις καὶ μὲν Κόρακα, ποὺ σκούζεις καὶ φωνάζεις
Μῆνα διψᾷς γιὰ αἱμάτα, μῆνα πεινᾷς γιὰ λεία;
Γιὰ παρακάλεϊ τὸ θεὸ ν' ἀνοίξῃ τὸ σῆφρι,
Νὰ φᾶς κεφάλια Τούρκικα, κεφάλια τῶν πασάδων,
Νὰ φᾶς τῆς χήρας τὸν υἱό, π' ἀλλ' ἀδελφὸ δὲν ἔχει.

Ο ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΣ

Β'

Ἐκεῖ εἰς τὸν στρατὸν εἶδα καὶ ἐνόησα τί θὰ
ἀληθὲς νεότης, τί θὰ πῆ ἀνδρική φιλοτιμία. Ἐκεῖ
πρῶτον ἐγνώρισα νέους ἄνδρας, ἄλλους μὲν ἀφελεῖς
πλοῦς τὰ ἦθη ὡς παιδιὰ, ἄλλους δὲ καλυτέρων οἰ-
καὶ μάλλον μορφωμένους, μὲ τρόπους, μὲ ἀνάπτυξιν
γον. Ἦτο δὲ θαυμάσιον πρᾶγμα νὰ βλέπῃ τις πᾶς
τοὶ δειλὰ δειλὰ τὸ κατ' ἀρχάς, θαρραλεώτερον
ἐπλησίαζον καὶ ἤθελον νὰ διδασχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλ-
πάντες οὗτοι νέοι καὶ ἀκαῖοι, πλήρεις ζωῆς, εὐθ-
χαρίτος, ὅλοι ἀδελφωμένοι ἡγωνίζοντο νὰ διδά-
μάθωσι τὴν στρατιωτικὴν παιδείαν, ἵνα γίνωνται
τινὰ ἀξιοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος μας. Ἰδὼς

θὴν ὅταν μῖαν Κυριακὴν νέος τις διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας,
φέρων καὶ οὗτος ὅπως καὶ ἡμεῖς τὴν τιμητικὴν στολὴν τοῦ
στρατιώτου περιστοιχίζετο ὑπὸ ἐνὸς λόγου καλῶν ἀλλ'
ἀπαιδεύτων νέων στρατιωτῶν καὶ ἐκεῖ ἀνέπτυσαν εἰς αὐ-
τοὺς πῶς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1821 ἐπολέμησαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν καὶ πῶς εἰς τὴν Κρήτην ἔτρεξαν καὶ ἐφονεύ-
θησαν καὶ εἰς τὰ 1866 καὶ πρότερον καὶ ἔπειτα πολλοὶ
καὶ διάφοροι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρ-
κίας, καὶ οὕτως ἐδείκνυν εἰς αὐτοὺς δι' αὐτῶν τῶν πραγμά-
των, ὅτι κατ' ἀλήθειαν πάντες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἀδιάφο-
ρον πόθεν κατάγεται ἕκαστος, ἔχομεν τὰ αὐτὰ καθήκοντα
πρὸς πᾶσαν Ἑλληνικὴν χώραν· ὅτι ἐπ' ἀληθείας δὲν πρέπει
νὰ χωρίζομεθα εἰς Πελοποννησίους, εἰς Κρητας, εἰς Κυπρίους,
εἰς Μακεδόνας κλπ., ἀλλὰ πάντοτε νὰ ἐμφανίζομεθα ὡς
ἐν ὅλον τοὺς Ἕλληνας. Δι' αὐτὸ, ἔλεγεν, οἱ πατέρες ἡμῶν
ἔχυσαν ποταμούςς αἱμάτων καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγι καὶ εἰς τὸ
Φάληρον, καὶ εἰς τὸ Σοῦλι καὶ εἰς τὴν Νιζούσαν καὶ εἰς τὴν
Χίον, καὶ εἰς τὰ Ψαρά καὶ εἰς τὸ Ἀρκάδι καὶ εἰς τοῦ
Βαφῆ καὶ εἰς τὸ Φραγκοκάστελλο καὶ εἰς τοῦ Καμαριώτη
καὶ εἰς τὰς Ἀρχάνες καὶ πανταχοῦ, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν
πλέον Κρητικοὶ ἢ Κύπριοι ἢ Πελοποννήσιοι ἢ Μακεδόνες ἢ
Ἡπειρώται ἢ Χῖοι κλπ. ἀλλὰ μόνον Ἕλληνες. Τὸ αἷμα
ἐκεῖνο τὸ ἅγιον τὸ μαρτυρικὸν ἐχύθη ὑπὲρ πάντων καὶ ἦν ὡσε
πάντας.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ ἄλλων παρομοίων παρετήρησα
ὅτι ἐδάκρυσαν οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι νέοι· τότε πρῶτον ἐνόησαν
ὅτι εἶναι Ἕλληνες, δηλ. πολῖται μιᾶς μεγάλης πατρίδος,
πατρίδος ἐξακουστῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τότε πρῶτον
ἐνόησαν πόσον ὑπερήφανοι ἔπρεπε νὰ εἶναι, διότι αὐτοὶ
σήμερον προσεκλήθησαν νὰ γυμνασθοῦν καὶ νὰ ἐτοιμασθοῦν
νὰ σώσουν, νὰ τιμῇσουν καὶ νὰ μεγαλώσουν αὐτήν. Ἀλλὰ
καὶ ἄλλο τι παρετήρησα, ὅτι δηλ. νοήσαντες οὕτω τὴν
ὕψιλν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος οὐδέποτε τοῦ
λοιποῦ ἐξεδήλωσαν κόπων ἢ στενοχωρίαν τινά, διότι εἰρ-
γάζοντο ἐν τῷ στρατῷ, ἡ δὲ δὲν ἔβλεπον τοὺς συγγενεῖς
καὶ φίλους καὶ τὴν γενέθλιον κώμην, διότι ἄφιναν τὰς οἰκί-
κας, ἐργασίας κλπ. κλπ. Τούναντίον ἦσαν πάντοτε εὐθυμοί,
πλήρεις θεοῦ ζήλου ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ
πάντοτε ὡς ἀληθεῖς νέοι, εἶχον τὸ μεσίδιμα εἰς τὰ χεῖλη,
ὅπως εἶχον καὶ τὸ ἀνδρικὸν κάλλος εἰς ὅλον τὸ σῶμα καὶ
τὴν εὐγενῆ φιλοτιμίαν καὶ φιλοπατρίαν ἐν τῇ ψυχῇ.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους καὶ ἡμῶν τῶν κα-
χεκτικῶν πρῶτον ἐβελτιώθη κατὰ μικρὸν καὶ ἐστερεώθη
ἡ ὑγεία καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀμαθεστέρων διωρθώθη ἡ συμ-
περιφορὰ καὶ οἱ τρόποι, ὥστε ἔγιναν ἄλλοι ἀνθρώποι· ἡ τά-
ξις, ἡ καθαριότης, ἡ ἀκριβεία εἰς τὰ τοῦ βίου, ἡ χάρις καὶ
εὐκολία εἰς τὰς συνομιλίας αὐτῶν, πάντα ταῦτα ἔγιναν
κατὰ μικρὸν ἕως, δευτέρα φύσις αὐτῶν. Οὕτως ὁ στρατὸς
ἦτο δι' ὅλους μας σχολεῖον αὐτῶν τῶν πραγμάτων, εἰς τὸ
ὁποῖον οἱ μὲν συνεπληρώσαμεν τὰς περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Λαοῦ γνώσεις μας, ἄλλοι τὰς περὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν πρὸς
αὐτὸ καθηκόντων ἡμῶν, ἄλλοι ἡμερώθησαν καὶ ἐξεπολιτί-
στησαν, πάντες δὲ κατέστημεν ὑπερήφανοι ὅτι τῶρα εἴμεθα
ἱκανοὶ καὶ πρόθυμοι νὰ τρέχωμεν, εὐθὺς ὡς προσκληθῶμεν,
εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Μὲ τινὰς ἐκ τῶν τότε συστρα-
τιωτῶν μου συνεδέσθην διὰ στενῆς φιλίας, καὶ ἐγνώρισα καὶ
ἐξετίμησα τὴν ἀγνὴν αὐτῶν καρδίαν, τὸν ἄδολον πατριω-
τισμὸν καὶ τὴν ἀνδρικήν γενναϊότητα· τὴν γνωρίζω δὲ καὶ
ἀπόκτησιν τῶν φίλων ταύτην θεωρῶ ὡς τὸ πολυτιμότερόν
μου ἀγαθόν. Ἄλλους πολλοὺς ἐκ τῶν τότε συστρατιωτῶν
μου γνωρίζω σήμερον καὶ παρακολουθῶ ἐν τῷ βίῳ, βλέπω
δὲ μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ βίος αὐτῶν ἔκτοτε ἔλαβε λαμπρὰν
διεύθυνσιν· ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκριβεία τὴν ὁποίαν ἐμάθημεν ἐν

τῷ στρατῷ, ἡ εὐσεβὴς τήρησις τοῦ λόγου μας καὶ ἡ πει-
θαρχία εἰς τοὺς νόμους, τὴν ὁποίαν ἐκεῖ ἐδιδάχθημεν, ἡ κα-
θαριότης, τὸ εὐγενὲς φρόνημα καὶ πᾶσαι αἱ ἀρεταὶ τῶν
καλῶς ἀνατετραμμένων νέων, τοὺς ὁποῖους εἴχομεν ἐν τῷ
στρατῷ, ἔγιναν κτῆμα πάντων, σήμερον δὲ διακρίνονται
οὗτοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ μεταξὺ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν των.
Βλέπετε λοιπὸν, φίλοι μου, εἰπεν ἐν τέλει, ὅτι ἡ στρατιω-
τικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι κακὴ, ὅπως ἠθέλησε νὰ σᾶς παρα-
στήσῃ ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ, ἀλλ' ἔχει πολλὰ τὰ ἀγαθὰ, ὅπως
ἀνθρώπος ὑπηρετήσας σᾶς διαβεβαίω. Πηγαίνετε λοιπὸν εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος!

ΟΙ ΟΚΤΩ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

4.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Δύο ἐκ τῶν ἀναποφύκτων πραγμάτων διὰ τὴν ζωὴν τοῦ
ἀνθρώπου εἶναι ἡ τροφὴ καὶ τὸ ὕδωρ· ἀνευ τούτων εἶναι
ἀδύνατον ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐπὶ βραχύτατον χρόνον νὰ ζήσῃ·
ὅθεν γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ δίψα καὶ ἡ δίψα εἶναι τὰ με-
γαλύτερα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ στοιχεῖα, ἅτινα καταναγκάζουσιν
αὐτὸν νὰ εἶναι πάντοτε ἀγρυπνος, ὅπως μὴ διὰ τῆς ἐλλεί-
ψεως τούτων ἐκλείψῃ ἡ ζωὴ· καὶ οὐδὲν ἐντεῦθεν παράδοξον,
ἐάν ποτε ἀνθρώποι πεινῶντες ἢ διψῶντες ἐκ περιστάσεως
περιγούσιν ὄρη καὶ πεδιάδας εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπολύ-
του ταύτης ἀνάγκης.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ἱερόν τοῦτο συμβόλαιον
μεταξὺ τοῦ χριστιανοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ, εἰς οὐδὲν
ἄλλο ἀποβλέπει, οὐδὲν ἄλλο ἐπιβάλλει, ἢ ὅτι ὁ ἀνθρώπος
ὁρεῖται νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ζήσῃ δι-
καίως καὶ ἀκεραίως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ οὕτως, ὡς δι-
καίως, νὰ δικαιοῦν μετὰ θάνατον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ
τοῦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποφαίνεται, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἀνθρώ-
ποι, οἵτινες ὡς ἄλλοι πεινῶντες καὶ διψῶντες καταβάλλουσιν
πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς δικαιοσύνης
καὶ ἀφιεροῦσι πᾶσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις εἰς ἐφαρμογὴν καὶ
ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦτο ὅπως δικαιοθῶσιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνοι, λέγει ὁ Ἰησοῦς, μέλλουσι νὰ χορ-
τασθῶσι νὰ κορέσωνται μετὰ θάνατον τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἐπιθυ-
μίαν ἐκ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, ἦτοι ἐκ τῆς δικαίας ἀπο-
φάσεως τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτούς, ἥτις θὰ συνεπαγάγῃ ἀφεί-
κτως τὰ χαρίσματα τοῦ οὐρανοῦ.

Οὕτω προσθέσπισαν καὶ προσεκήρυξαν καὶ οἱ θεόπνευστοι
ἄνδρες, ἀεὶ δὲ ἐν Δικαιοσύνῃ ὁρήσομαι τῷ προσώπῳ σου»
δικαίως· ἐάν φθῇς τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται». Ὁ τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσαι, λοιπὸν ἀποκείσῃ μοι ὁ Θεὸς
δικαιοσύνης στέφανος». Τούτους τέλος καὶ ὁ θεῖος ἀνθρώπος
μακαρίζει. «Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι-
καιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται».

Ἐκ τοῦ τυποῦ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Ἐν τῇ φυλλῇ τῆς προχθὲς Πέμπτης 21 Ὀκτωβρίου αἱ «Ἀθη-
ναὶ» ἐδημοσίευσαν τὸ ἀκόλουθον ἀρθρίδιον, ὅπερ εὐλόγως ἐναθρο-
μένα τὰ «Πατρία» ἀποσπᾶσιν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ
ἐκδηλούμενα αἰσθημάτων καὶ τὰς εὐχὰς ἀπὸ καρδίας συμπεριζονται
ἢ τε Ἐταιρεία ἡμῶν καὶ οἱ φίλοι ἀναγνώσται.

Ἀναγγέλλοντες χθὲς τὴν ἐκδοσὴν τῆς «Ἱστορίας
τῶν Καλῶν Τεχνῶν», ἣν ἐφιλοπόνησεν ὁ καθηγητὴς

κ. Ζησίου, ἡγνοοῦμεν περίεργον ὅσον καὶ σημαντικὴν σύμπτωσιν. Χθὲς ἀκριβῶς συνεπληροῦτο εἰκοσιπενταετία, ἀφ' ὅτου ὁ σεβαστὸς ὅσον καὶ πεφιλημένος διδάσκαλος, ὁ ἀληθῶς κατακτήσας διὰ τοῦ καθόλου ἔργου του τὸν περίπυστον τίτλον τοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους, ἤρξατο τῶν ἐν τῇ «Ἐταιρείᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» λαϊκῶν μαθημάτων του, ἀπὸ τὰ ὅποια ὄχι δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες, ἀλλὰ χιλιάδες πολλὰ συμπολιτῶν, μὴ εὐτυχησάντων νὰ διέλθωσι τὴν νεότητα ἐν τοῖς σχολείοις, ἔλαβον τὸ φῶς τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως διὰ τῆς Ἱστορίας, ἣν οὗτος ἐδίδασκε.

Ὅταν ὁ Ζησίος διδάσκει Ἱστορίαν, ἐν τῇ νυκτερινῇ λαϊκῇ ἐκείνῃ σχολῇ, καίτοι καταπονημένος ἐκ τοῦ ἔργου τῆς ἡμέρας, στένει ἡ αἴθουσα ἐκ τοῦ πλήθους καὶ πληροῦται ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἄθλοι τῶν προγόνων δὲν ἀποστηθίζονται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ξηροὶ γραμματικοὶ κανόνες, ἀλλὰ περιβάλλονται μὲ ἐνθεον συγκίνησιν καὶ μὲ αὐτὴν εἰσέρχονται εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν. ἦτις ἐξαγνίζομένη ἀπὸ τὴν πεζότητά τοῦ περιβάλλοντος ὑφύεται καὶ μορφοῦται ἀληθῶς ἐλληνικὴ ψυχὴ. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀθούτως, ἀκαταπονήτως, ἀδιακόπως ἐξακολουθεῖ ὁ Ζησίος, λευκανθεὶς ἤδη, μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον καὶ φανατισμὸν μὲ τὸν ὅποιον τὸ ἤρχισε νεώτατος. Εἴκοσι πέντε ἐτῶν νύκτες ὥραται ἀπτικαὶ ἢ χειμεριναὶ θυελλῶδεις οὐδέποτε τὸν ἀπέτρεψαν τῆς αὐθορμήτου ταύτης ἀποστολῆς του διὰ τῶν πειρασμῶν τῆς ἀνέσεως ἢ διὰ τοῦ φόβου τῆς κακοκαιρίας. Τὸν ἀνέμενον ἐκεῖ «τὰ παιδιὰ του» ἄνδρες καὶ πρεσβῦται ἐνίοτε, διψῶντες τὸ ζῶν ὕδωρ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας, τὸ ὅποιον δι' αὐτῶν πάλιν μετωχετεύετο εἰς τοὺς εὐρύτερους κύκλους τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν πατρίδων των. Καὶ τὸ λησμονημένον, τὸ συκοφαντημένον Βυζάντιον δι' αὐτοῦ ἡγαπήθη ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ψυχὴν. Ἡ ἀφήγησις τῆς Ἀλωσεως ἰδίᾳ ἐξεγείρει ἐκάστοτε τρικυμίαν ἐν αὐτῇ. Κλαίει ὁ ἱστορῶν, κλαίουσιν οἱ ἀκούοντες καὶ ἀντηχεῖ οὐρανομήκης ὁ περιάλλητος Θρῆνος...

Πῶς νὰ μὴ εὐχηθῶμεν τὴν ἀρξαμένην χθὲς δευτέραν εἰκοσιπενταεταρίδα τοιοῦτου ἔργου, πλήρης ζωῆς καὶ δυνάμεως νὰ συμπληρωσῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους ὁ ἀγαπητὸς διδάσκαλος;

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Οὐδεμία παραχάραξις τῆς ἱστορίας θὰ δυνηθῇ νὰ εἰναι δι' οἱ Ἀλβανοὶ δὲν εἶναι ὁμαίμονες τῶν Ἑλλήνων φοι καὶ νὰ ἀποκόψῃ αὐτοὺς τῆς καθόλου ὁμογενείας.

Ἐκ τῆς Ἐκκλ. Ἀλνθείας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν».

Ἡ Μεγάλῃ Εὐεργέτις τῆς Ἐταιρείας κ. Λουίζα Ριανκούρ τὴν πρό τιος ἀναγραφείσαν τελευταίαν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν προσφορὰν, διακρίνασα τὴν προφανῶς ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων προελθοῦσαν ἐλάττωσιν τῶν συνήθων δωρεῶν, ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ καὶ αὐτὴς χάριν τῆς ἀπροσκόπου ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν νέαν ἐκ δρ. 1000.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Ν. Π. Κέ ρ χ υ ρ α ν. Αἰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολαί γίνονται αὐθημερόν.—Χρ. Ν. Σ μ ὁ ρ ν η ν, Στ. Π. Ἰ χ ὁ ν. Κ ρ. Δ. Ἡ ρ ά χ λ ε ι ο ν. Δι' ὁλοκλήρους τόμους, ὡς καὶ ἐδημοσιεύσαμεν, ὑπάρχει διατίμησις δι' ἕκαστον δρ. 5, αἰτίνες ροῦνται καὶ ἀναγράφονται ὡς δωρεαί.—Γ ρ. Σ. Θ ε σ σ α λ ο κ η ν. Ἐγένετο κατὰ τὴν παράκλησιν ὑμῶν.—Κ. Μ. Ἀ ρ ε Σ τ. Ν. Μ. Α η ξ ο ὁ ρ ι ο ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως Ζ. Ζ. Γ α λ ά ζ ι ο ν. Ἐγράψαμεν, θὰ ἐννοήσατε δὲ πλείοτε γράφέντων.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν Ἀμύν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

Εἰς Ἀθήνας

Ἐξεδόθη

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΖΗΣΙΟΥ

Καθηγητοῦ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

α'. Εἰσαγωγή περὶ καλοῦ.

β'. Ἡ τέχνη παρὰ τοῖς ἀνατολικοῖς λαοῖς.

γ'. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ τέχνη.

Ἐκδίδεται δαπάναις τῆς Φιλεκπ. Ἐταιρείας.

Τιμᾶται δρ. 2.70.

ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴ

Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Ἐλλᾶδος

Δ' ἐπιβάτας ἐμπορεύματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον.

Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει. Ὁδὸς Ἰω. Πασματιζόγλου καὶ Σοφοκλέους ἀνωθεν Χρηματιστηρίου.

Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ Παραρτήματι τῆς Διευθύνσεως. Λεωφόρος Αἰγέως ἀρ. 5.

Ἐν Κ(πόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καλάμαϊς, Πάτραις παρὰ τοῖς κεντρικοῖς Πρακτορείοις καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους τῆς Ἐταιρείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΨΙΛΑΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Εἰς τόμους τρεῖς.

Χορηγία τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν.

Ἐκτυπωθέντος καὶ τοῦ τελευταίου τεύχους

Τιμᾶται ὁλοκλήρος δρ. 25.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΟΙΣΙΣ

Τὰ πωλητήρια καὶ ἐργοστάσιά τῆς λειτουργοῦσι εἰς τὴν νεόκτιστον οἰκίαν ἐν τῇ πλατεῖᾳ Κολοκοτρώνη καὶ ὁδῷ Βουλῆς 1—3.

Ἐλήφθησαν παραγγελίαι τοῦ χειμῶνος εἰς ὑφάσματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ κάθε ἄλλο εἶδος ἐνδυμασίας, καὶ ὁλονὲν καταφάνουσι νέαι παραγγελίαι.

Ἐργοστάσια ἐντὸς τῆς ἐνώσεως, Ραφεῖον ἀνδρῶν ἐνδυμασιῶν ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ γνωστοῦ ἐμπορορράπτου κ. Κωνσταντίνου.

Ράπτρια κυριῶν Κα Φωτεινῇ Κοκκινόπουλου.

ὑποδηματοποιεῖν διευθυντὴς ὁ κ. Πιταράκης, βραβευθεὶς μὲ μεγάλα βραβεῖα εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Ραφεῖον Στρατιωτικῶν καὶ διαφόρων ἄλλων

στολῶν. Πηλίκια καὶ χρυσοκεντήματα, πέλλα κυριῶν. Ἡ εἰσόδος ἐλευθέρᾳ εἰς τας. Τιμὰὶ ὠρισμέναι καὶ μικραὶ.

Ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἐν

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἑδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα

Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπ

Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Δ

καὶ Ἀμαλιδί,

Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.

Ταμειευτήριον

μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτην 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτην

4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1)4 ο) » μετὰ ἑξ μῆνας

4 1)2 ο) » μετὰ ἐν ἔτος

5 ο) » μετὰ δύο ἔτη

5 1)2 ο) » μετὰ τρία ἔτη καὶ

διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 4)2

δλιγώτερον.

Συνιστᾶται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὥρολοποιεῖν Ν. Λασιθιωτάκη πρὸς εὐσυνήθην διόρθωσιν ὥρολογίων.